

рекомендаціями до їх виконання.

Технологія управління магістерської підготовки передбачає надання поглиблених знань, за окремими напрямками відповідно до визначених кредитних модулів (рис.3) та здобуття професійних здібностей для подальшої успішної роботи за обраною спеціальністю.

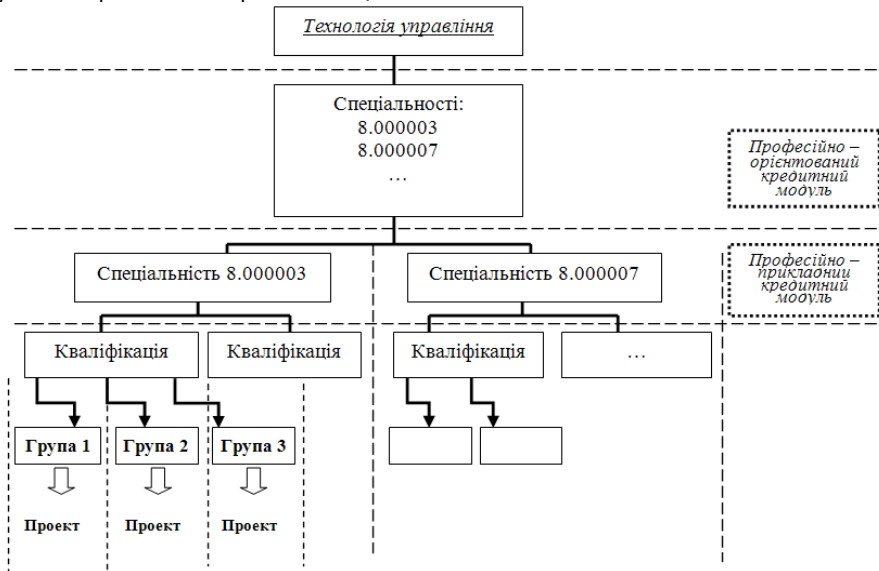

Рис. 3. Технологія управління

Література

1. Указ Президента України «Про Національну доктрину розвитку освіти» від 17 квітня 2002 року N 347/2002 // <http://www.mon.gov.ua/main.php?query=education/average>
2. Шпильовий В.Д., Шпильова В.Д., Казарінов Ю.І., Кальніченко О.В. Особливості формування системи якості підготовки професійних проектних менеджерів на основі методології Шість Сігма. IV Міжнародна конференція «Strategy of Quality in Industry and Education» (May 30 – June 6 2008, Varna, Bulgaria) Матеріали у двох томах. Том 1.– Дніпропетровськ – Варна: Фортуна – ТУ – Варна, 2008.-850 с.

КОМУНІКАТИВНІ СТРАТЕГІЇ ПРЕЗЕНТАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА

Штурхецький С.В. (Острого)

Комунікативні навички для сучасної людини відіграють надзвичайно важливу роль, насамперед – для здобуття певного соціального статусу. Адже бажання людини «бути почутою» – не лише суттєва інтенція самоствердження особистості, але й можливість впливати на формат оточуючого комунікативного простору. Особливої актуальності проблема набуває у нашій

дні, коли «розвиток комунікаційної техніки створює сприятливіші умови для розвитку демократії і свободи» [1, с.85]. Відтак, цілком практичне завдання сучасної людини – не лише освоїти принципи сприйняття інформації, але й навчитися цю інформацію переробляти і передавати, презентувати себе, свою позицію. Особливо гострою потреба у виробленні таких практичних комунікативних навичок виявляється для молодих фахівців, які після закінчення навчального закладу повинні здобути гідне місце у соціумі.

Самостійна робота студента із залученням вітчизняного освітнього простору до Болонського процесу набуває все більшого значення – це спостерігається не лише у виділенні додаткових годин для самостійної роботи у навчальних програмах, але й у принципі максимального наближення теоретичної складової підготовки майбутнього фахівця до практичної діяльності. Виходячи з цього аспекту, доволі ефективним і перспективним, на нашу думку, є організація самостійної роботи студентів на основі розроблених ними комунікативних проєктів.

Переважаючий нині підхід передбачає оформлення і презентацію студентських проєктів (курсова, залікова, контрольна робота тощо) відповідно до вимог державних стандартів і освітніх норм. Це, безумовно, сприяє здобуттю студентами навичок наукової і дослідницької діяльності, формує і структурує матеріал викладу. Але чи сприяє такий уніфікований підхід повному розкриттю творчого потенціалу студента і якою є ймовірність виходу даної роботи «у світ»? Шукаючи відповіді на ці запитання, автор даної доповіді, який впродовж трьох років у Національному університеті «Острозька Академія» викладає предмет «Основи журналістської майстерності» для студентів гуманітарного факультету [2], впроваджує саме проєктний підхід для комунікативної практики презентації студентських робіт.

Суть цього підходу полягає у розгляді кожної окремої роботи студента як повідомлення, як причини задля втручання в комунікативний простір. Студентська робота тоді набуває комунікативного сенсу, і, відповідно, потребує розгляду її основних характеристик – змісту і каналу комунікації.

Чи не найважчим методологічним завданням є якраз надання студентам навичок самостійного формування якісного змісту повідомлення. Як відзначає Ю.Г.Шаповал: «І суть тут не тільки в умінні правильно побачити окремих факт, зрозуміти його сутність з погляду суспільного явища, а через специфіку методу зробити його максимально сприйнятним, ефективним у впливі...» [3, с.46]. З огляду на це завдання, студентам у процесі підготовки за курсом журналістики пропонується розглянути теми: «Загальні вимоги до друкованого тексту», «Інформаційні жанри преси», «Публіцистичні жанри преси», «Зовнішнє оформлення газетних матеріалів». Ці теми кореспондуються із методикою, запропонованою французькими фахівцями із підготовки журналістів [4]. При цьому увага студентів зосереджується на друкованому (газетному) тексті як базовій семіотичній одиниці комунікації.

Для студентів гуманітарного факультету оволодіння стандартами журналістики відкриває нові можливості для професійного і творчого самоствердження. Тематика курсу не тільки тісно пов'язана із спеціальністю фахівців з літературної творчості (взяти хоча б такі жанри журналістики як фейлетон, памфлет, нарис, глоса, портрет, критика, рецензія), але й може стати в нагоді майбутнім фахівцям, якщо вони оберуть своєю професією роботу журналіста, редактора літературного відділу, редактора видання, стануть теле- чи радіоведучими, готуватимуть тематичні авторські програми чи колонки. Зрештою, фахівцю-гуманітарію для презентації свого погляду на розвиток сучасної літератури, освіти, культури обов'язково стануть в пригоді

розуміння специфіки роботи журналіста, підготовки журналістських матеріалів тощо.

Досягнувши результату у частині змістовної якості матеріалу, програма курсу зосереджується на вивченні і застосуванні каналів комунікації. Студенти під час ділових ігор «Прес-конференція», «Інтерв'ю», «Репортер на завданні» проходять повний шлях комунікації – від події до її аналізу, опису і публікації. При цьому вибір каналу комунікації для студентів, з огляду на певну специфіку змісту їх повідомлень (певна тематика, значущість локальності події тощо), все ж існує – від публікацій у газеті «Острозька академія» та інших періодичних виданнях до ведення особистого блогу (щоденника) в мережі Інтернет. Навіть під час поточного контролю знань студентів доцільним є орієнтація на вирішення конкретних комунікативних ситуацій.

Спрямованість курсу журналістики на практичне використання набутих під час навчання навичок вже дає свої перші результати – випускники спеціальності «Літературна творчість» працюють позаштатними та штатними журналістами в редакціях обласних видань.

Література

1. Потятиник Б.В. Медіа: ключі до розуміння. Серія: Медіакритика [Текст]: наукове видання / Б.В. Потятиник. – Львів: ПАІС, 2004. – 312с.
2. Штурхецький С.В. Вивчення курсу «Основи журналістської майстерності» [Текст]: методичний посібник для студентів гуманітарного факультету НУ «Острозька академія». / С.В. Штурхецький. – Рівне: Рівненський медіа-клуб, 2009. – 35с.
3. Шаповал Ю.Г. Феномен журналістики: проблеми теорії [Текст]: Монографія / Ю.Г.Шаповал. – Рівне: РВП «РОСА», 2005. – 248с.
4. Гід журналіста: збірка навчальних матеріалів, складена за французькою методикою вдосконалення працівників ЗМІ [Текст]: адапт. / пер. А. Лазарева, С.Таран. Вид. 2-е, оновлене. – К.: ІМІ, 2003. – 124с.

ФОРМУВАННЯ СПРИЯТЛИВОГО КОМУНІКАТИВНОГО СЕРЕДОВИЩА НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ЯК ВИМОГА СЬОГОДЕННЯ

Штепа К. А. (Полтава)

Серед принципів педагогічного процесу вищої школи на сьогодні одними з пріоритетних визнаються принципи суспільно-ціннісної спрямованості педагогічного процесу; принцип колективного характеру виховання та навчання; принцип єдності вимогливості та поваги до особистості, гуманізму, довіри; принцип поєднання педагогічного керівництва з організацією спільної діяльності, а також із проявом самодіяльності, творчості та ініціативи студентів у навчанні і вихованні; принцип свідомості, активності, самодіяльності, креативності студентів у педагогічному процесі [1, с. 64-65]. Реалізація цих принципів можлива лише за умови створення в навчальному закладі сприятливого, комфортного в психоемоційному плані комунікативного середовища.

Ситуація розвитку людини – це перш за все ситуація спілкування з іншими людьми. І розвиток учня, студента, і особистісно-професійний саморозвиток педагога відбуваються в просторі зв'язків і відносин між людьми, які своєю дією і взаємодією саме й створюють можливість розвитку. Тому